

spiller public service en meget afgørende rolle som et af de samlede elementer i samfundet.

Public service-medierne er en af vore vigtigste fælles referencekilder i en globaliseret hverdag. De forlener os med det minimum af fælles viden, som gør det muligt for os at sige »os« og at være et »os«, men samtidig er de vore vigtigste redskaber i kampen for en af velfærdssamfundets vigtigste værdier, nemlig lighed, og dermed et led i kampen for at undgå samfundets opdeling i et A- og et B-hold.

Mediaaftalen skal først og fremmest sikre, at public service-radio og -fjernsyn får mulighed for at stå stærkt i den digitale fremtid. Konkurrencen på mediemarkedet er voldsom, og hvis der overhovedet skal være et varieret og nuanceret radio- og tv-tilbud på dansk for alle danskere, må det sikres ad politisk vej. Der er brug for penge, og der er behov for, at ledige frekvenser bliver udnyttet til public service-formål. Prøv blot at tænke på, hvor meget dyrere det er at lave en udsendelse på dansk, måske oven i købet om et snævert emne, i forhold til at lave det samme program på engelsk, fordi der er så få til at betale.

Med mediaaftalen af 28. marts lykkedes det regeringen at sikre en stærk public service-virksomhed sammen med SF og CD. Det var jeg vældig glad for den 28. marts, og det er jeg stadig. Indtægterne stiger med 5 pct. om året, så DR og TV 2 tilsammen over de næste 4 år, får over 1½ mia. kr. til at levere danske, kvalitetsprægede medietilbud, og samtidig bruger vi de to ledige radiokanaler til at sikre danskerne et varieret radiotilbud.

Vi blev også enige om, at public service-reglerne skal udbygges og præciseres, og lad mig understrege, at public service er et politisk begreb. Det er ikke nogen entydig størrelse, og derfor er det et kulturpolitisk valg at bestemme, hvad det betyder. Begrebet ændrer sig i takt med, at samfundet ændrer sig.

For mig er public service-mediernes opgave i dag for det første at fungere som referencepunkt for hele befolkningen og som social integrationsfaktor; for det andet er det at etablere et forum for offentlig debat; for det tredje at udsende upartiske og uafhængige nyheder og informationer; for det fjerde at udvikle et varieret programudbud; for det femte at udvikle programflader af interesse for såvel det brede publikum som for minoriteter; for det sjette at sikre en betydelig del af originale programmer og for det syvende at udvide valgmulighederne ved at

tilbyde programmer, som normalt ikke findes i de kommercielle medier.

Public service er altså et værdisæt, som regulerer et sammenhængende tv- og radiosystem med henblik på at betjene hele befolkningen. I mediaaftalen lægger vi derfor vægt på at stille krav til rammerne for indholdet snarere end til institutionerne, hvilket også kommer tydeligt frem i betingelserne for udbudet af de to nye radiokanaler.

For mig er det vigtigt at understrege, at public service er fjernsyn og radio og, som det vil fremgå, også Internet for hele befolkningen. Der skal være noget for alle. Ikke kun for eliten, men heller ikke kun for de mange, og ikke kun enten noget alvorligt eller noget underholdende. Nej, det hele skal være for alle og til alle.

Spørgsmålet, man altid kan og skal stille sig, er selvfølgelig: Får vi nok for pengene? Får vi virkelig public service? Ved det sidste medieforlig blev stationerne pålagt at lave et public service-regnskab, og med den nye mediaaftale er der enighed om også at oprette et public service-råd, som på baggrund af public service-budgetterne skal revidere regnskaberne og altså være med til at vurdere, hvorledes det står til med kvaliteten. Målet er dels at sikre en folkelig debat om public service på et oplyst grundlag, dels at give politikerne et godt grundlag for kommende mediaaftaler.

En stor del af de ekstra licensmidler skal Danmarks Radio og TV 2 bruge til at udvikle digitale programmer og til at komme med attraktive public service-tilbud på Internettet. Meningen er, at DR og TV 2 skal kunne levere kvalitet til kunderne dér, hvor de er. Vi ved, at især unge mennesker i stadig højere grad bruger deres tid på Internettet i stedet for på de traditionelle medier. Det hverken kan eller skal vi forsøge at lave om på, men jeg synes, vi så har en forpligtelse til at sørge for, at der er et alternativ til de rent kommercielle tilbud. Desuden vil onlinevirksomheden i høj grad kunne bruges til at gøre programmerne mere interessante; det er det, der kaldes den digitale merværdi.

Mediaaftalen lægger op til, at der skal bygges digitale sendenet til radio og tv, bl.a. for at DR 2 kan komme ud til alle hurtigst muligt. En arbejdsgruppe af sagkyndige vil forinden, dvs. i løbet af de næste 2 måneder, udarbejde en redegørelse om fordele og ulemper ved de forskellige mulige teknologier for så vidt angår digitalt tv, satellit, jordbaseret og lysleder, og for